

Okresní soud v Opavě
Olomoucká 27
746 77 Opava
Tel.: 553 759 248
Fax: 553 622 168

(XXX)

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Opavě jako věcně příslušný správní orgán dle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ), ve spojení s § 2 písm. b) instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009, č. j. 13/2008-SOSV-SP, rozhodl

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 8a InfZ, se žádost žadatele (XXX), ze dne 8. listopadu 2020, o poskytnutí rozhodnutí, jímž byla ukončena věc sp. zn. 4 T 135/2015, **co do poskytnutí osobních údajů účastníků řízení, dalších identifikačních údajů a údajů týkajících se soukromého života účastníků řízení uvedených v níže uvedených rozhodnutích,**

odmítá.

Odůvodnění:

1. Žadostí došlou Okresnímu soudu v Opavě dne 8. 11. 2020 se žadatel domáhal poskytnutí rozhodnutí, jímž byla ukončena věc sp. zn. 4 T 135/2015.
2. Dle § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Předpisem předvídaným § 8a InfZ je zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (dále jen zákon o ochraně osobních údajů) a § 81 – 90 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen občanský zákoník) upravující ochranu osobnosti a soukromí fyzické osoby.
3. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka, včetně všech jeho přirozených práv. Dle odst. 2 téhož ustanovení ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle § 86 občanského zákoníku nesmí nikdo zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Ve stejném rozsahu jsou chráněny i soukromé písemnosti osobní povahy. Konečně § 90 občanského zákoníku stanoví, že zákonný důvod k zásahu do soukromí jiného nebo k použití jeho podobizny, písemnosti osobní povahy nebo zvukového či obrazového záznamu nesmí být využit nepřiměřeným způsobem v rozporu s oprávněnými zájmy člověka.

4. Dle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, se osobním údajem rozumí jakákoli informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů a subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo nebo nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.
5. Dle § 4 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů, se subjektem údajů rozumí fyzická osoba, k níž se údaje vztahují.
6. Dle § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů se zpracováním osobních údajů rozumí m. j. i předávání a zveřejňování osobních údajů.
7. Práva a povinnosti při zpracování osobních údajů, tzn. i při jejich předávání a zveřejňování, jsou upravena v § 5 a násl. zákona o ochraně osobních údajů.
8. Zákon o ochraně osobních údajů se vztahuje dle § 3 odst. 1 i na osobní údaje, které zpracovává soud jako státní orgán, přičemž má dle § 4 písm. j) téhož zákona postavení správce.
9. Dle § 5 odst. 2 věty první zákona o ochraně osobních údajů může soud jakožto správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Výjimky z tohoto pravidla stanoví druhá věta § 5 odst. 2, kdy však žádná z těchto výjimek nedopadá na posuzovanou žádost o poskytnutí informací. Soud je zároveň dle § 10 zákona o ochraně osobních údajů povinen při zpracování osobních údajů dbát na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektů údajů.
10. Základní smysl a účel práva na informace popsal Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 18. 12. 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02, když uvedl, že „právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápanou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Právu na informace odpovídá obecná povinnost, aby nikdo, koho k tomu neopravňuje zákon, a nad míru, ve které ho k tomu opravňuje zákon, nikomu v podání informace nebránil. Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek: předně že se tak děje za některým z účelů taxativně uvedených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví nebo mravnosti) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn., že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze“.
11. Z toho lze dovodit, že právo na informace má charakter nástroje, který má být využíván jako prostředek účasti na veřejném životě. Jeho smyslem není být prostředkem pro uspokojení ryze soukromých zájmů – v takovém případě by se jednalo o zřejmé zneužití práva. Při posuzování jednotlivých žádostí není možné zohledňovat důvod, pro nějž žadatel o dané informace žádá, nicméně v případě, kdy dochází ke kolizi dvou na stejné úrovni stojících základních lidských práv (srov. nález Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 2/10), je třeba se zabývat také touto otázkou a posoudit, kterému z konkurujících práv je třeba dát přednost.
12. Žadatel se domáhá poskytnutí rozhodnutí, jímž byla ukončena věc sp. zn. 4 T 135/2015. Žadatel není účastníkem předmětného řízení. Pro posouzení vzniklé konkurence mezi právem na informace žadatele a ochraně osobních údajů a soukromí osob soud hodlal provést test proporcionality a určit, zda v posuzovaném případě převažuje právem chráněný zájem žadatele na poskytnutí požadované informace, nebo právo na soukromí subjektů údajů. Zvažováno mělo být kritérium vhodnosti, kritérium potřeby a kritérium proporcionality v užším smyslu. Vzhledem k absenci tvrzení ohledně sledovaného cíle a důvodů žádosti ovšem test nebylo možno provést. Zatímco cíl, který žadatel svou žádostí sleduje, je soudu neznámý, je z obsahu požadovaného rozhodnutí soudu zřejmé, že informace se týká výsledku trestního řízení a obsahuje množství Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Marie Tomášová.

informací ohledně účastníků řízení a jejich sdělením třetí osobě by bezpochyby došlo k narušení soukromého života účastníků. Je proto třeba v maximální míře respektovat podmínky ochrany osobních údajů stanovené v § 10 zákona o ochraně osobních údajů a v maximální míře respektovat právo na ochranu osobnosti dle občanského zákoníku.

13. Vztah práva na informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a práva na ochranu osobních údajů účastníků veřejného trestního řízení vysvětlil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2018, č. j. 6 As 168/2018-25, kde s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2011, č. j. 2 As 21/2011-166 konstatoval, že jednání před soudem a vyhlášení rozhodnutí v trestním řízení je sice veřejné, ovšem povinnost chránit osobní údaje trvá i přesto, že byly zveřejněny v průběhu soudního řízení. Veřejnost vyhlásování rozsudku je totiž něco kvalitativně jiného než další veřejné šíření informací, v tomto rozhodnutí obsažených.
14. Vzhledem k tomu, že na posuzovanou žádost nedopadá žádná z výjimek předvídaných § 5 odst. 2 věta druhá písm. a) - g) zákona o ochraně osobních údajů, je nezbytnou podmínkou pro poskytnutí osobních údajů žadateli souhlas fyzické osoby, které se příslušný osobní údaj týká (§ 5 odst. 2 věta první zákona o ochraně osobních údajů). Souhlas poskytnut nebyl.
15. Z poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jsou ustanovením § 2 odst. 3 výslovně vyňaty údaje chráněné zákonem o ochraně osobních údajů. Tyto údaje nelze jako informaci dle shora citovaného zákona poskytnout. Ustanovením § 8a InfZ jsou dále vyňaty informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy a soukromí fyzické osoby.
16. Okresní soud v Opavě proto anonymizoval kopii jím vydaného rozhodnutí, konkrétně rozsudku ze dne 20. 7. 2016, č. j. 4 T 135/2016-563, tzn. odstranil z rozhodnutí údaje chráněné zákonem o ochraně osobních údajů, které se týkají v něm uvedených fyzických osob, a odstranil informace, jejichž sdělením by bylo narušeno soukromí účastníků řízení a informace spočívající v textu takto anonymizovaného rozhodnutí žadateli poskytl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu v Opavě k Ministerstvu spravedlnosti České republiky.

Opava 10. listopadu 2020

JUDr. Mgr. Milan Koller v. r.
předseda okresního soudu